

**Additiones in Libris liturgicis Ritus Romani
de memoria ad libitum sancti Ioannis Henrici Newman, presbyteri et Ecclesiae doctoris**

IN CALENDARIUM ROMANUM GENERALE

OCTOBER

9 *S. Ioannis Henrici Newman, presbyteri et Ecclesiae doctoris*

IN MISSALE ROMANUM

Die 9 octobris

S. Ioannis Henrici Newman, presbyteri et Ecclesiae doctoris

De Communi pastorum: pro uno pastore (p. 933), vel de Communi doctorum Ecclesiae (p. 943).

COLLECTA

Deus, qui sanctum Ioánnem Henrícum, presbýterum,
lumen benígnum tuum sequéntem
pacem in Ecclésia tua inveníre contulísti,
concéde propítius ut, eius intercessióne et exémplo,
ex umbris et imaginibus
in plenitúdinem veritátis tuæ perducámur.
Per Dominum.

IN ORDINEM LECTIONUM MISSÆ

Die 9 octobris

655bis S. Ioannis Henrici Newman, presbyteri et Ecclesiæ doctoris

De Communi pastorum vel doctorum Ecclesiæ

LECTIO I **Sir 39**, 8-14 (gr. 6-11), n. 725, 4.
PS. RESP. **Ps 39**, 2 et 4ab. 7-8a. 8b-9. 10, n. 721, 3.
ALLELUIA **Mt 23**, 9b. 10b., n. 723, 1.
EVANG. **Mt 13**, 47-52, n. 730, 3.

IN LITURGIAM HORARUM

Die 9 octobris

S. IOANNIS HENRICI NEWMAN,
PRESBYTERI ET ECCLESIAE DOCTORIS

Londinii natus anno 1801, officiis clerici anglicani atque Socii collegii Oxoniensis vulgo Oriel nuncupati plus quam viginti annos functus est. Ecclesiæ primævæ historiam enixe perscrutatus, ad fidem catholicam pedetemptim attractus, anno demum 1845 in unicum Redemptoris ovile, ut ait, receptus est. Sacerdotio catholico auctus anno 1847, Oratorium Sancti Philippi Neri in Anglia instituit. De variis rebus multa magno effectu scripsit. Ut humilis atque ardens pastor laudatus, qui lumine suo intellectuali Ecclesiam valde illustraverat, anno 1879 a papa Leone XIII in Collegium Cardinalium aggregatus est. Birminghamiæ mortuus est die 11 augusti anno 1890. In numero sanctorum adscriptus anno 2019 atque doctor Ecclesiæ a Summo Pontifice Leone XIV anno 2025 declaratus est.

De Communi pastorum: pro presbyteris, vel doctorum Ecclesiæ.

Ad Officium lectionis

LECTIO ALTERA

Ex Scriptis sancti Ioánnis Henríci Newman, presbýteri et Ecclésiæ doctóris
*(Apologia Pro Vita Sua, Chapter V: Position of My Mind since 1845, London 1878,
pp. 238-239, 250-251)*

Tamquam fluctibus agitatum in portum me tandem venisse videbatur

Ex illa die qua catholicus factus sum et déinceps, nihil plane sententiárum de religiõne narrándum plus hábeo. Mentem autem nequáquam pigram réliqui neque a ratiocinatiõnibus theolõgicis abstínui, sed neve variatiõnes in cogitatiõne neve sollicitúdines in corde reférre váleo. Omnis dúbii expers, in pace perfectá atque tranquillitáte hucúsque vivo. De intelléctu vel

móribus a die conversiónis meæ mutátis nihil cóncius sum. Etenim, nec fidem in veritátes Revelatiónis principáles firmiorem, nec mei compotiorem, nec meípsum ferventiorem sentiébam. At tamquam flúctibus agitátum in portum me tandem venísse videbátur; unde meípsum usque ad hodiérnam diem beátum iúgiter ástimo.

Neque artículos însuper qui de sýmbolo anglicáno desunt difficiles recéptu invéni. Nonnúllos enim iamdú dum accéperam; ómnibus autem absque periclitatióne consénsi. Quos in die receptiúnis sine ulla disceptatióne proféssus sum, eósdem étiam nunc ita confíteor. Sunt enim difficultátes intellegéndi in ómnibus sýmboli christiáni articulis sive a cathólicis sive a protestántibus proféssis quas neque negáre neque simpliciter me sólvete posse assevéro. Ac tamétsi multi sunt qui difficultátes in Religióne séntiant, quorum ego unus sum, coniunctiúnem tamen numquam vidére pótui inter apprehensiúnem illárum difficultátum, quamvis acúte et quotquot sint, et dubitatiúnem doctrinárum cum quibus coniúctæ sunt. Decem milia enim difficultátum ne síngulum quidem dúbium gígnere posse mihi vidétur, eo quod difficultátes nequáquam dúbii commetiúntur. Difficultátes enimvéro in arguméntis prorsus adésse possunt; hic autem de difficultátibus in ipsis doctrínis intrínsecis vel quoad earúndem doctrinárum relatiónes in altérutras loquor. Scílicet ut áliquis vexátur dum quæstiúnem mathemáticam sólvete non potest, étiam cum solútió illi sive præstita sive reténta est, sed non dúbitat quin solútió admitti possit vel solútió quædam vera exsístat. Ex ómnibus fidei dogmátibus, mea senténtia valde difficíllimum est quod Deus exsístat, sed méntibus nostris quam potentíssime imprimitur.

Sunt tamen qui doctrínam Transubstantiatiúnis difficilem créditu aiunt. Ego quidem, cum illi doctrínæ non credíderam donec cathólicus essem, nihilóminus simul ac Ecclésiám Románam Cathólicam esse oráculum Dei cognóveram, atque eam docuísse istam doctrínam ab origine esse revelátam, facíllime credídi. Quod hanc doctrínam mente concípere sit árduum, immo impossíbile, libénter concédo; sed quómodo sit difficile huic crédere, quæso. Toti vero dógmati reveláto, ab Apóstolis docto et Ecclésiæ trádito et ab Ecclésiá mihi declaráto, credo; atque ut nunc interpretátur et, implicite, sicut ab illa auctoritaté cui commíssum est prætérea símili modo interpretábitur usque ad consummatiúnem sáeculi, idem accípio. Insuper illis tradiónebus semper et ubíque in Ecclésiá recéptis, in quibus res continétur definitiúnem dogmaticárum intérdum declarátarum, et quæ in ómnibus sáeculis dógmati Cathólico iam declaráto textum et exéplum præbent, adhæreo. Aliis quoque Sanctæ Sedis senténtiis, sive theológicis sive non, per instruménta a se statúta procedéntibus, quæstiúne utrum infallibilitáte sint præditæ prætermíssa, quibus saltem parére atque obtemperáre débeo, me submítto. Existimánda est porro, ut opínor, Cathólicæ fidei investigátió paulátim per sáecula spécies certas et várias assumpsísse, in formam sciéntiæ se extruxísse, ratióne et locutióne sibi própriis a doctíssimis sicut Athanásió, Augustíno atque Thoma de Aquíno evolútiis, se ornásse; neque talem hereditátem intellectuálem nobis his posterióribus diébus legátam ullo modo dirúmpere vellem.

RESPONSORIUM

Cf. Eph 3, 7. 10; Io 16, 13

R/. Evangélii factus sum mínister secúndum donum grátiae Dei, quæ data est mihi secúndum operatiúnem virtútis eius, * Ut innotéscat per ecclésiám multifórmis sapiéntia Dei.

V/. Cum autem vénerit ille, Spíritus veritátis, dedúcet vos in omnem veritátem. * Ut innotéscat.

Oratio

Deus, qui sanctum Ioánnem Henrícum, presbýterum, lumen benígnum tuum sequéntem pacem in Ecclésia tua inveníre contulísti, concéde propítius ut, eius intercessióne et exémplo, ex umbris et imaginibus in plenitúdinem veritátis tuæ perducámur. Per Dominum.

IN MARTYROLOGIUM ROMANUM

Addi debet ad diem 9 octobris primo loco elogium quod sequitur:

Sancti Ioánnis Henríci Newman, doctóris Ecclésiæ, qui, ex Anglia oriúndus, æque philósophus et theólogus dignus laude, in confessióne Anglicána natus, públice intrávit cathólicam Ecclésiám auxílio étiam beáti Domínici a Matre Dei e Congregatióne Passiόνis, tum présbyter factus, óperam Oratoriórum Sancti Philíppi Neri in natióne sua cepit atque promovit, paulo post Cardínalis Sanctæ Ecclésiæ Románæ a Leóne papa Décimo Tértio creátus, prædicatióne et scriptis super veritate Christi náviter emínuit.